

روایت دلدادگی زائران پیاده کربلا

قدم به قدم تا دروازه‌های بهشت

■ مهدی ارجمند

از روز اول محرم در دلش غوغا بود. وقتی در مجلس روضه می‌نشست در لایه‌لای گریه و سینه‌زنی‌ها دلش انگار بدجوری برای کربلا تنگ شده بود.

جوان محبوب و سر به زیر هیئت حالا دو، سه روزی در صف

و در حال قشنگ زائران کربلا

این حس و حال خیلی از مسافران کربلا در این روزهاست، آدم‌های پاک و دوست‌داشتنی که خیلی‌خوب بلندند چطور ی نوکری امام حسین(ع) را بکنند که خوب هم مزد بگیرند وگرنه چرا من و امثال من که اینطور نوکری کردن‌هارا بلد نیستیم این توفیق را نداریم که در این سفر همراه آنان باشیم.

برای همین خیلی غیظه می‌خورم، دلم حسایی می‌سوزد، دوست دارم من هم مسافر کربلا باشم، دلم آتش می‌گیرد وقتی جایی صحبت از رفتن به کربلا می‌شود آن هم کربلا رفتن در اربعین، آن هم پیاده‌روی اربعین. خوب که دقت می‌کنم می‌بینم این تنها حس من نیست حس خیلی‌های دیگری است که از کاروان جا مانده‌اند. این را خیلی خوب می‌شود در مراسم بدرقه مسافران کربلا دید. خیلی خوب می‌توان متوجه اشک‌های غلغانی شد که پهنای صورت خیلی‌ها را خیس کرده‌است. اشک‌هایی که نشان‌دهنده غیظه و حسرت است. خدا چیه رازی است در اربعین. مردم یکی یکی می‌روند ویزا می‌گیرند راه‌های کربلا می‌شوند، آنهایی هم که مثل من از این سفر جا مانده‌اند حسایی دلشان می‌سوزد.

آه و حسرت پشت سسر مسافران کربلا این روزها زیاد شنیده می‌شود. صدای التماس دعا این روزها خیلی بیشتر از هر وقت دیگری به گوش می‌رسد. خیلی‌ها در حالی که اشک می‌ریزند فقط یک جمله به مسافران کربلا می‌گویند: سلام ما به امام حسین(ع) برسانید، این تمام خواسته بدرقه کنندگان مسافران کربلا در گوشه گوشه این شهر است که خیلی بیشتر از هر وقت دیگری این روزها می‌شنویم. حرفی که تمام آرزوی آنها و البته بزرگ‌ترین خواسته آنان است.

راز روز چهلم

■ فاطمه ربیعی فر*
منظور از چله‌نشینی، عبادت چهل روز (اربعین) در سیر و سلوک عرفانی و مراقبت ۴۰ روزه از خود است تا از این طریق باطن فرد به آمادگی لازم جهت دریافت حکمت و علوم الهی نائل شود. عدد ۴۰ اسرار و خواصی دارد که برای ما ناشناخته است، ولی می‌توان حکمت‌هایی را برای آن احتمال داد.

■ به منصف ظهور رسیدن استعدادها و

به کمال رساندن آنها

در این بحث انسان در ۴۰ سالگی به کمال و بلوغ عقلی خود نائل می‌شود. اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَ بَلَغَ اَرْبَعِیْنِ سِنَةً قَالَ رَبُّ اَوْزَعْنِیْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِیْ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ وَ غُلِیْیَ الْوَدَیْ: و چون انسان به ۴۰ سالگی برسد، گوید پروردگارا مرا توفیق ده که بر نعمت که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشتی سپس بگزارم.

■ جاری شدن حکمت در وجود انسان مخلص
مراقبت اربعینی همواره مسورد توجه اهل سلوک بوده و در روایت داریم: من اخلص لله اربعین صیحاظطرت بتابعی الحکمة من قلبه علی لسانه: هر کس ۴۰ روز خود را برای خدا خالص گرداند، چشمه‌های حکمت از قلب او بر زبانش جاری خواهد شد. همچنین امام باقر (علیه‌السلام) فرمودند: ما

أَخْلَصَ الْعَبْدُ الْإِيْمَانَ بِسَالَةِ عَزَّ وَ جَلَّ اَرْبَعِیْنِ یَوْمًا اَوْ قَالَ مَا اُخْلِجَ عِبْدُ ذِکْرِ اللهِ عَزَّ وَ جَلَّ اَرْبَعِیْنِ یَوْمًا اِلَّا اُرْزَهُ اللهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِی الدُّنْیَا وَ بَعَثَهُ دَانَهًا وَ ذَوَاهَا فَاتَّبَتْ الْحِکْمَةَ فِی قَلْبِهِ وَ اَنْطَقَ بِهَا لِسَانِهِ: هیچ بنده‌ای ایمان خود به خدا را در ۴۰ روز خالص نگرداند، مگر آن که پروردگار او را نسبت به دنیا کم توجه کرده و دردها و درمان‌ها را نشانش خواهد داد.

سبب حکمت در قلب او استوار شده و زبان خود را نیز به حکمت خواهد گشود.

■ ملکه شدن عادتِ نیکو در وجود انسان
شاید یکی از آثار تکرار مداوم ۴۰ روزه کار نیک، به وجود آمدن عادت نیکي در وجود انسان باشد و از آن پس آن کار را راحت‌تر انجام دهد. عبادت اربعین در قرآن کریم نیز

بیان شده است. فَتَمَّ مِیقَاتُ رِیْهِ اَرْبَعِیْنِ لَیْلَةً. همانجا که خداوند حضرت موسی (ع) را به مدت ۴۰ روز به محل وعده خود فراخواند.

پس از بیان برخی حکمت‌های احتمالی در انجام اعمال یا ترک اعمالی در ۴۰ روز، به یاد زيارتی می‌افزیم که یکی از خصوصیات مؤمن دانسته شده‌است: زیارت اربعین. امام حسن عسکری (علیه‌السلام) علامت‌های مؤمن را پنج مسئله می‌دانند؛ ۵۱ رکعت نماز فریضه و نافله در شبانه‌روز، زیارت اربعین، انگشتر به دست راست کردن، پیشانی بر خاک نهادن در سجده و بلند گفتن بسم الله الرحمن الرحیم.

از طرفی جریان پیاده‌روی برای زیارت سیدالشهدا(ع) در روز اربعین سابقه‌ای تاریخی دارد. زیارت کربلا بسا پای پیاده در

برای رفتن به سفر کربلاست.

■ جریان عظیمی به نام اربعین

اینجابه‌هم این حس را ندارند حتی وقتی در این صف سلوغ که اعلام کرده‌اند تعداد زیادی از بچه‌های این هیئت راهی کربلا شده و در اربعین زائر امام حسین (ع) خواهند بود و برای همین مراسم امشب هیئت در حقیقت مراسم وداع و بدرقه زائران کربلا هم است. البته برای همین هم است که امشب حال و هوای این هیئت با تمام شب‌ها فرق دارد، آنهایی که فردا مسافر کربلایند یک جور و آنهایی هم که جا مانده‌اند یک جور دیگر می‌سوزند. این حس زیبای سوختن این روزها خیلی زیاد در گوشه گوشه شهر دیده می‌شود. هیچ کس دوست ندارد به او بگویند برای شما ویزا صادر نمی‌شود. برای همین اینجا دل توی دل هیچ کس نیست. می‌روم سراسر یکی، دو نفر از مشتاقان زیارت کربلا. در لایه‌لای حرف زدن هایشان شوق زیارت کاملا آشکار است. با مرتضی هم‌کلام می‌شوم. جوان ۳۰ ساله‌ای که از آخرین سفر زیارتی‌اش به کربلا چیزی حدود ۱۰ سال می‌گذرد. کلاه بافتنی‌اش را روی سرش می‌کشد تا سرما نخورد. وقتی با او صحبت می‌کنم می‌گوید: «من تا حالا دو بار کربلا رفته‌ام، یک بار زمانی که کودک بودم و یک بار هم ۱۰ سال پیش. زیارت ابا عبدالله‌الحسین(ع)، حس بسیار خوبیست. حال و هوایی دارد که اصلا قابل توصیف نیست. خیلی دوست داشتم دوباره بروم کربلا، اما توفیق نمی‌شد، تا اینکه وقتی پیاده‌روی اربعین را در تلویزیون دیدم دیگر طاقتم طاق شد. اصلا تحمل ماندن نداشتم، باید هر جوری بود خودم را به کربلا می‌رساندم.»

حس و حال عجیبی دارد. در میان صحبت‌هایش آنچه بیشتر توجه مرا به خود جلب می‌کند اشتیاق فراوانش

سبک زندگی

سبک زندگی ۸۸۹۸۴۷۱

پیام‌های شگرفی که پیاده‌روی اربعین دارد

جاذبه مغناطیس حسینی

■ حسین گل محمدی

این روزها هر کجا می‌رویم صحبت از کربلاست: آن هم زیارت امام حسین (ع) در روز اربعین. موضوعی که اگر چه در طول تاریخ همواره مورد توجه شیعیان و دلدادگان حضرت ابا عبدالله‌الحسین (ع) بوده است، اما چند سالی می‌شود که شور و حرارت خاصی به خود گرفته و پیام‌های بسیار مهمی را در دل خود دارد.

پیاده‌روی بزرگ اربعین حالا به یک صحنه مهم برای قدرت‌نمایی شیعه تبدیل شده است. حرکتی عظیم و فرهنگی که یک اقدام بسیار بزرگ در مقابله با تمامی تهاجمات و تهدیدات دشمنان در حوزه‌های گوناگون اعم از تهدیدات فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و حتی نظامی است.

برای همین است که وقتی سال گذشته بیش از ۲۰ میلیون زائر در پیاده‌روی بزرگ اربعین حضور یافتند و لیبک گویان به زیارت حرم مطهر امام حسین (ع) رفتند، همه بدخواهان و دشمنان اسلام و انقلاب متوجه عمق موضوع و پیام‌های ایسن راهپیمایی عظیم شدند. انسان‌های آزاده و دلداه با وحدت و یکپار چگی در ایسن راهپیمایی عظیم شرکت کردند و علاوه بر بهره‌گیری از فیوضات معنوی زیارت امام حسین (ع)، به همه دنیا پیام ایستادگی، آمادگی، وحدت، انسجام، همدلی و آمادگی برای مقابله با ظلم و ستم را دادند.

اعتبار اربعین امام حسین (ع) از قدیم‌الایام میان شیعیان و وفاداران آزاده، ارج نهاده شده است، به طوری که کتاب «مصباح‌المتهجد» شیخ طوسی که حاصل گزینش دقیق و انتخاب بگذار راحت‌کنم، این اسم خود معجزه است، خود معجزه.

اینجا در موکب‌ها، خادمان حال و هوای عجیبی دارند؛ حسسی که در هیچ کجای دنیا

تکرار نمی‌شود. خیلی عجیب است؛ دست آدم را به زور می‌گیرند و می‌گویند باید به تو خدمت کنیم. به زائران آب و غذا می‌دهند، از آنها پذیرایی می‌کنند، خدمات درمانی و بهداشتی می‌دهند، لباس‌هایشان را می‌شویند، کفش‌شان را واکس می‌زنند، ماساژشان می‌دهند، پاهای پر آب‌له و زخمی‌شان را بانسجم می‌کنند و از همه مهم‌تر تا موکب

د

اینجا در موکب‌ها، خادمان حال و هوای عجیبی دارند؛ حسسی که در هیچ کجای دنیا تکرار نمی‌شود. خیلی عجیب است؛ دست آدم را به زور می‌گیرند و می‌گویند باید به تو خدمت کنیم. به زائران آب و غذا می‌دهند، از آنها پذیرایی می‌کنند، خدمات درمانی و بهداشتی می‌دهند، لباس‌هایشان را می‌شویند، کفش‌شان را واکس می‌زنند، ماساژشان می‌دهند، پاهای پر آب‌له و زخمی‌شان را بانسجم می‌کنند و از همه مهم‌تر تا موکب

بعدی با لیخند و سلام و صلوات زائران را بدرقه می‌کنند. این عجیب نیست؟ واقعا که عجیب است، اصلا چیزی شبیه معجزه است؟ کجای

دنیا این گونه است؟

زیارت اربعین تنها یک کار مستحبی نیست، تنها یک زیارت نیست، یک حرکت بزرگ فرهنگی و یک موج عظیم است که در دل خود هزاران پیام دارد. خیلی دلسم می‌خواهد راز این همه شور و حرارت را بدانم. شاید بهترین پاسخ را در لایه‌لای صحبت‌های مقام معظم رهبری پیدا می‌کنم که فرمودند: «شروع جاذبه مغناطیسی امام حسین(ع) در روز اربعین است». آنجایی که می‌فرمایند: «شروع جاذبه مغناطیس حسینی، در روز اربعین است. جابرین عبدالله را از مدینه بلند می‌کند و به کربلا می‌کشد. این، همان مغناطیسی است که امروز هم با گذشت قرن‌های متمادی، در دل من و شماست. کسانی که معرفت به اهل بیت(ع) دارند، عشق و شور به کربلا همیشه در دلشان زنده است. این از آن روز شروع شده است.»

همین چند جمله کافی است تا حقیقت این شور و حرارت در زیارت اربعین مشخص شود. خوب می‌دانم که راز‌های بسیار زیادی در راهپیمایی و پیاده‌روی عظیم و معنوی اربعین نهفته است. آنجا که پیر فرزانه، عالم عارف حرم حضرت آیت‌الله بهجت درباره اهمیت پیاده‌روی اربعین می‌فرمایند:«امام زمان (عج)، در هنگام ظهور، خودشان را به واسطه به زائران می‌کنند. فرقی نمی‌کند ایرانی باشند یا عراقی مهمم خدمت به زائران است. آنچه اهمیت دارد وحدت است، حالا دیگر خیلی سال از زمان جنگ می‌گذرد و این دو ملت با هم خیلی اتحاد دارند و دیگر انسان‌های بد طبیعتی مثل صدام از میان برداشته شده‌اند.

حالا زائرین کربلا با خیالی راحت به زیارت می‌روند، آنها خوب می‌روند، آنها خوب می‌دانند که امروز ایرانی و عراقی یکی و برادر

مبارزه با دشمنان دین است زیرا دشمنان اسلام با به شهادت رساندن امام حسین (علیه‌السلام)، قصد نابود کردن دین اسلام را داشتند. آنان تلاش کردند حادثه کربلا به کلی فراموش شود و کسانی را که برای زیارت امام می‌آمدند، شکنجه و حتی می‌کشند. در زمان متوکل عباسی کربلا را شخم زدند و آنجا را مزرعه و مردم را از زیارت قبر حضرت منع کردند. شیعیان هم برای مقابله با آنها از هر مناسبتی برای زنده نگه داشتن عاشورا بهره بردند که یکی از این مناسبت‌ها زیارت اربعین است.

■ مصیبت حضرت، مصیبتی عظیم برای زمینیان و آسمانیان

مصیبت امام حسین (علیه‌السلام) مصیبتی بزرگ و سخت است و این عظمت دلیل وجود روایات متعدد برای پاسداشت عاشورا و احیای سالانه آن است. اگر عامل دیگری هم در کار نبود، همین عامل کافی بود که نشان دهد چرا برای امام حسین (علیه‌السلام) مراسم متعددی برپا می‌کنیم، اما مهم‌تر از آن استمرار پیام جهانی عاشوراست.

■ هویت شیعه و همبستگی دینی

همواره آیین‌ها و ادیان مختلف با هدف همبستگی میان پیروان و هویت بخشی حرم سیدالشهدا(ع) در حال حرکتند. تعداد مشخص کرده و پیروان خویش را دعوت به شرکت در این اجتماعات می‌کنند. یکی از پیامدهای این گونه تجمعات نمود جهانی و به نوعی تبلیغ آن جریان اجتماعی است که معمولاً در جامعه جهانی تأثیر گذار است. حرکت‌های خودجوش مردمی در محرم و سفر و در زئی امام حسین(ع) و پارانش بزرگ‌ترین و ناب‌ترین تجلی همبستگی دینی است.

* **طلبه مدرسه علمیه فاطمیه(س)**

زمان شیخ انصاری رسم بوده است، اما در برهه‌ای از زمان به فراموشی سپرده شده و در نهایت توسط شیخ میرزا حسین نوری دوباره احیا می‌شود.

ایشان آخرین بار در سال ۱۳۱۶ هجری با پای پیاده به زیارت حرم ابا عبدالله حسین (علیه‌السلام) رفت. هر چند زیارت سیدالشهدا(ع) در اکثر برهه‌های تاریخی به سختی انجام می‌شد و جان زائران در خطر بود، اما این وجود زائران عاشقانه خطرات را به جان می‌خریدند و به پایوسی امام حسین (علیه‌السلام) در روز اربعین نائل می‌شدند.

■ **فداکاری‌های امام حسین (ع)**

از آن جایی که فداکاری‌های مولا باعث حیات دین شد، گرمیداشت روز عاشورا و اربعین در حقیقت زنده نگه داشتن دین اسلام و